

پیام کنگره شانزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)
به خانواده های شهدای راه آزادی و سوسیالیسم

اما تو

قلبت را بشوی در بی غشی جام بلور یک باران

تا بدانی چگونه آنان

برگورها که زیر هر انگشت پای شان

گشوده بود دهان

در انفجار بلوغ شان رقصیدند

چگونه بر سنگفرش لج پا کوبیدند

و اشتهای شجاعت شان

چگونه در ضیافت مرگی از پیش آگاه

کباب گلونه ها را

داغداغ

با دندان دنده های اش بلعید

قلبت را چون گوشی آماده کن

تا من سرودم را بخوانم

سرود جگن های نارنج را که چلیده شد

در هوای مرطوب زندان

در هوای سوزان شکنجه

در هوای خفقانی دار

و نام های خونین مردان خود را

نکرد استفراغ

در تب دردآلود اقرار

سرود فرزندان دریا را

که در سواحل برخورد به زانو درآمدند

بی که به زانو درآیند

و مردند

بی که بمیرند

کنگره شانزدهم راه کارگر با گرامیداشت یاد شهدای راه آزادی و سوسیالیسم و از جمله جان باختگان سازمان از تاسیس تا به امروز آغازگردید. جان برکفانی که تا آخرین نفس و آخرین قطرات خون خود در برابر ظلم و بیداد و جنایت و شکنجه ایستادگی کردند تا با خون خود نهال آزادی، رهایی انسان از یوغ بردگی و بندگی، و سیوسیالیسم پرورش دهند..

بدون شک اگر رشادت ها و دلاوری های این به خون خفتگان و خانواده های بردبار و فداکارشان نبود، راه کارگر نمی توانست این راه پر فراز و نشیب را تا به امروز ادامه دهد. یادشان گرامی و راه شان پر رهرو باد.

ما شرکت کنندگان در این کنگره به خانواده های عزیز شهدای راه آزادی و سوسیالیسم و از جمله خانواده های یا شهیدمان درود می فرستیم و بر تعهد خود به ادامه راه آنان تاکید می ورزیم. ما ایمان داریم که روزی به تمامی جنایات رژیم اسلامی در پیشگاه مردم ایران و به ویژه شما خانواده های مظلوم و داغدار رسیدگی خواهد شد. ما به شما و یاران شهیدان مان پیمان می بندیم که تا جان در بدن داریم در راه احقاق این حق از هیچ کوششی فروگذار نکنیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کنگره شانزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

مرداد ماه ۱۳۹۰ - آگوست ۲۰۱۱